

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 851/2015
29.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката Б.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.589/13 од 16.04.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 122/15 од 24.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2015. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.589/13 од 16.04.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 122/15 од 24.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр.589/13 од 16.04.2015. године окривљени Д.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не почини ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП, оштећена И.М. и оштећена К.М. су са имовинско правним захтевом у неопредељеном износу упућене на парнични поступак, а на основу члана 261. и члана 264. став 1. ЗКП окривљени Д.С. је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и то трошкове паушала на име буџетских средстава Основног суда у Панчеву у износу од 2.000,00 динара, који је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж 122/15 од 24.06.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.С. изјављена против пресуде Основног суда у Панчеву К бр.589/13 од 16.04.2015. године, па је наведена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.С., адвокат Б.П., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у ослобађајуће, јер у поступку није доказано постојање кривичног дела из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. је неоснован.

Браниоци окривљеног Д.С. у захтеву наводи да из доказа изведених у овом кривичном поступку не произилази постојање битних елемената кривичног дела из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, обзиром да није постојала озбиљна конкретна и квалификована претња подобна да изазове страх код оштећених нити је доказано да је претња уопште била упућена, па је доношењем осуђујуће пресуде учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.С. истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени Д.С. оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**